

Чл. 207. Ако следователът не дойде да распита обвиняемия въ течението на 24 часа следъ довеждането му, то полицията съставлява за това протоколъ, който се прилага къмъ дългото и съобщава на обвиняемия до колкото ѝ е известно причинитѣ за неговото задържане.

Чл. 208. Въ горния случай, обвиняемия има право да даде обяснения на полицията и да иска да се запиша тѣ въ протоколъ. Ако отъ обясненията се окаже, че той е задържанъ по погрешка или по недоразумѣние, то полицията е длѣжна да го освободи незабавно, като означи въ протокола причинитѣ, които сѫ я подбудили да стори това.

Чл. 209. Прѣди распитътъ, съдебния следователъ се удостовѣрява въ самоличността на обвиняемия и му обявява въ какво се той обвинява.

Въпросите, които се прѣлагатъ на обвиняемия, трѣба да бѫдѫтъ кратки и ясни.

Чл. 210. Съдебния следователъ не трѣбва да вара обвиняемия да се признае, нито съ обѣщания, нито съ заплашвания или съ други принудителни мѣрки. Когато обвиняемия се самопризнае въ извършване прѣстъплениято, распитванието му, съставянето на протокола и подписванието на послѣдния отъ обвиняемия, или за неграмотността му отъ друго лице, трѣбва да става въ присъствието на двѣ грамотни поемни лица, които теже подписватъ протокола.

Чл. 211. Ако обвиняемия не ще да отговаря на питанието, които му се прѣлагатъ, съдебния следователъ, откакъ забѣлѣжи това въ протоколътъ, търси други законни срѣдства за откриване на истината.